

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyň: **a) MUDr. V. J., b) Mgr. O. J.**, proti žalované: **Česká lékařská komora**, Čestná rada Okresního sdružení lékařů Brno-město, Příkop 4, Brno, o přezkoumání rozhodnutí ze dne 20. 1. 2011, zn. 09-53/168 AM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň a) a b) proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2012, č. j. 30 A 24/2012 - 46, o návrhu žalobkyň a) a b) na vydání předběžného opatření,

takto:

Návrh žalobkyň a) a b) ze dne 26. 6. 2012 na vydání předběžného opatření, „aby bylo uloženo Statutárnímu městu Brno, odboru zdravotnictví, aby měsíčně platilo žalobkyni a) finanční prostředky k živobytí ve výši stanovené zákonem do doby, než Městský soud v Brně konající řízení v pracovněprávní věci sp. zn. 16 C 254/92 věcně projedná spor a ponoví žalobkyni a) v práci u Statutárního města Brna, odboru zdravotnictví, a aby v souladu se zákonem měsíčně odvádělo na účet VZP ČR zdravotní pojistné v zákonem stanovené výši za svou zaměstnankyni žalobkyni a)“, **se zamítá.**

Odůvodnění:

[1] Žalobou ze dne 4. 12. 2006 se žalobkyně a) a b) domáhaly toho, aby Krajský soud v Brně zrušil požadavek představenstva Okresního sdružení ČLK Brno-město k zaplacení členského příspěvku žalobkyní a), aby Krajský soud v Brně zrušil upomínku č. 2 Okresního sdružení ČLK Brno-město ze dne 16. 11. 2006 a aby byla žalobkyním a), b) přiznána finanční a morální satisfakce.

[2] Krajský soud v Brně žalobu ze dne 4. 12. 2006 odmítl usnesením ze dne 11. 1. 2007, č. j. 30 Ca 235/2006 - 16. Proti tomuto usnesení podaly žalobkyně a), b) kasační stížnost.

[3] Usnesením ze dne 27. 5. 2009, č. j. 30 Ca 235/2006 - 60, Krajský soud v Brně přiznal žalobkyním a) a b) osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu.

[4] Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 7. 2010, č. j. 4 Ads 133/2009 - 193, zrušil usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11. 1. 2007, č. j. 30 Ca 235/2006 - 16, o odmítnutí žaloby.

[5] Podáním ze dne 11. 1. 2012 se žalobkyně a) a b) domáhaly změny žaloby ze dne 4. 12. 2006 tak, že se dále domáhají přezkumu rozhodnutí žalované, Čestné rady Okresního sdružení lékařů Brno-město, ze dne 20. 1. 2011, zn. 09-53/168 AM, ve kterém spatřovaly skutkově související nezákonný zásah. Tímto rozhodnutím byla žalobkyně a) uznána vinnou z toho, že soustavně odmítla platit v r. 2008, jakož i po celou dobu svého členství v ČLK, příspěvky na činnost komory, a byla jí uložena pokuta ve výši 10000 Kč.

[6] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 6. 2. 2012, č. j. 30 A 72/2010 - 266, rozhodl tak, že připustil změnu žaloby podle podání ze dne 11. 1. 2012, a zároveň vyloučil žalobu proti rozhodnutí žalované, Čestné rady Okresního sdružení lékařů Brno-město, ze dne 20. 1. 2011, zn. 09-53/168 AM, k samostatnému řízení. Věc byla zapsána pod sp. zn. 30 A 24/2012.

[7] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 30. 3. 2012, č. j. 30 A 24/2012 - 46, žalobu proti rozhodnutí žalované, Čestné rady Okresního sdružení lékařů Brno-město, ze dne 20. 1. 2011, zn. 09-53/168 AM odmítl, neboť podle jeho názoru žalobkyně a) a b) nevyčerpaly řádné opravné prostředky. Nad rámec této skutečnosti dále krajský soud uvedl, že by žaloba proti tomuto rozhodnutí byla i opožděná.

[8] Proti tomuto usnesení podaly žalobkyně a) a b) (dále jen „stěžovatelky a/ a b/“) kasační stížnost ze dne 21. 5. 2012, doplněnou podáním ze dne 25. 5. 2012.

[9] Podáním ze dne 26. 6. 2012 se stěžovatelky a) a b) domáhaly vydání předběžného opatření, kterým by Nejvyšší správní soud uložil Statutárnímu městu Brno, odboru zdravotnictví, aby „*měsíčně platilo stěžovatelce a) finanční prostředky k živobytí ve výši stanovené zákonem do doby, než Městský soud v Brně konající řízení v pracovněprávní věci sp. zn. 16 C 254/92 věcně projedná spor a ponoví stěžovatelku a) v práci u Statutárního města Brna, odboru zdravotnictví, a aby v souladu se zákonem měsíčně odvádělo na účet VZP ČR zdravotní pojistné v zákonem stanovené výši za svou zaměstnankyni stěžovatelku a)*“. Tento návrh odůvodnily stěžovatelky a) a b) tak, že teprve poté bude možné, aby stěžovatelka a) hradila členské příspěvky na činnost ČLK ve výši přiměřené mzdě a aby stěžovatelka netrpěla hladem.

[10] Podle ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.

[11] Nejvyšší správní soud neshledává naplnění podmínek ustanovení § 38 odst. 1 s. ř. s. pro vydání stěžovatelkami navrhovaného předběžného opatření vůči Statutárnímu městu Brno, odboru zdravotnictví, neboť by nebylo spravedlivé, aby třetí osobě – zde Statutární

město Brno, odbor zdravotnictví – jež není na předmětném sporu stěžovatelek vůči žalované jakkoli zainteresována, bylo uloženo předběžné opatření v podobě povinnosti hradit finanční prostředky, které by de facto uspokojovaly životní potřeby stěžovatelky a), neboť tato navrhovaná povinnost nemá s předmětným řízením jakýkoli vztah. Účelem předběžného opatření je odvrátit hrozící vážnou újmu vyplývající z předmětu řízení.

[12] Byť si je Nejvyšší správní soud vědom patrně tíživé životní situace stěžovatelek a) a b), zastává názor, že není možné, aby se institut předběžného opatření stal pouhým nástrojem, pomocí kterého budou žalobci sanovat své životní potřeby. A to navíc v případě řízení podle s. ř. s., jehož účastníkem na straně žalovaného správního orgánu je subjekt zcela odlišný od toho, kterému by měla být předběžným opatřením uložena povinnost, a pokud předmětem soudního řízení je přezkum rozhodnutí správního orgánu ohledně disciplinárního deliktu stěžovatelky a), přičemž toto správní rozhodnutí stěžovatelce a) nebrání jakýmkoli způsobem získat finanční prostředky pro její živobytí, tudíž otázka zákonnosti a správnosti tohoto správního rozhodnutí nemá přímou souvislost s tím, zda stěžovatelka a) je schopna obstarat si příslušné finanční prostředky pro zabezpečení svých potřeb. Nejvyšší správní soud proto neshledává jakoukoli souvislost mezi předmětným soudním řízením a stěžovatelkami navrhovanou povinností vůči Statutárnímu městu Brno, která se nadto týká ryze soukromoprávní otázky, a to trvání pracovního poměru stěžovatelky a) k Statutárnímu městu Brno, ke které se správní soudy nemohou vyjadřovat, neboť k tomu v souladu s ustanovením § 2 s. ř. s. nemají pravomoc.

[13] Nejvyšší správní soud proto návrh stěžovatelek a), a b) ze dne 26. 6. 2012 na vydání předběžného opatření, kterým by bylo uloženo Statutárnímu městu Brno, odboru zdravotnictví, aby měsíčně platilo stěžovatelce a) finanční prostředky k živobytí ve výši stanovené zákonem do doby, než Městský soud v Brně konající řízení v pracovněprávní věci sp. zn. 16 C 254/92 věcně projedná spor, a aby v souladu se zákonem měsíčně odvádělo na účet VZP ČR pojistné na zdravotní pojištění v zákonem stanovené výši za svou zaměstnankyni stěžovatelku a), zamítl.

[14] Nejvyšší správní soud neuložil každé ze stěžovatelek a) a b) zaplatit soudní poplatek ve výši 1000 Kč za návrh na vydání předběžného opatření v souladu se zákonem č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, neboť stěžovatelky a) a b) byly osvobozeny od placení soudních poplatků usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 27. 5. 2009, č. j. 30 Ca 235/2006 - 60, protože předmětné řízení (žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2011, zn. 09-53/168 AM) vzniklo vyloučením z původního řízení o žalobě ze dne 4. 12. 2006.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (ustanovení § 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11. července 2012

JUDr. Milada Tomková

předsedkyně senátu